

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719202192
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5719202192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., sídlo: Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 a žalovaného: Q. Š., nar. X.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/X, XXX XX E., o zaplatenie 2.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.000,- Eur, úrok z omeškania 1,82 Eur a úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne zo sumy 2.000,- Eur od 8.10.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 84 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.000,- Eur, úrok 162,52 Eur, úrok z omeškania 1,82 Eur, úrok 19,90 % ročne zo sumy 2.000,- Eur od 8.10.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.000,- Eur a zo sumy 162,52 Eur od 8.10.2013 do zaplatenia. Súčasne žiadal zaviazat' žalovaného náhradou trov konania.

2. V žalobe uviedol, že dňa 13.5.2013 uzatvoril žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č. 48040, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000,- Eur. Žalovaný mal úver a úroky splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom splatiť do 13.5.2019.

3. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto bol listom zo dňa 13.9.2013 vyzvaný na predčasné splatenie úveru do dátumu uvedeného vo výzve. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 7.10.2013) predstavovala 2.224,34 Eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru 2.000,- Eur, úrokov 162,52 Eur (dohodnutý úrok v zmysle zmluvy), úrok z omeškania 1,82 Eur (každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená úrokom z omeškania 5 % ročne), poplatkov 60,- Eur za upomienky (15,- Eur za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru 30,- Eur v zmysle sadzobníka poplatkov, prípadne poplatky za vedenie úverového účtu, ktoré si však žalobca od žalovaného v konaní neuplatňuje.

4. Žalovaný po zosplatnení úveru nezaplatil žiadnu sumu.

5. Okresný súd Martin vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 18C/18/2016-79 dňa 7.12.2016 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.000,- Eur, úrok z omeškania 1,82 Eur a úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne zo sumy 2.000,- Eur od 8.10.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo

zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 84 %, pri aplikácii ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase podpísania zmluvy o úvere, ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 565 OZ, čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Rady 2008/48/ES“), čl. 23 Smernice 2008/48/ES, čl. 22 ods. 1 a čl. 10 ods. 1 a 2 Smernice. Súd uviedol, že zmluva o úvere, z ktorej nároky si žalobca v spore proti žalovanému uplatnil, neobsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2, písm. f/ a písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, lebo z obsahu zmluvy o úvere neboli dostatočne zistené podmienky upravujúce jeho čerpanie, že iba v dojedaní čl. 1./1.3 vyplývalo, že peňažné prostriedky z úveru mali byť poukázané bankou na klientom určený účet, ktorý je uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru, keď tento v predmetnej žiadosti uvedený nebol a túto skutočnosť súd vyhodnotil tak, že potom podmienky upravujúce čerpanie úveru ako náležitosť, ktorá vyplýva z § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, potom pôsobia pre spotrebiteľa ako aj každú tretiu osobu zmätočne, nakoľko bolo rozhodné, aby v čase podpísania zmluvy boli dostatočne zrejmé podmienky upravujúce čerpanie úveru v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia. Ďalej súd vyhodnotil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, aj v súlade s bodom 4 Rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15 z dôvodu, že nebolo podstatné uviesť termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov pre právnu istotu spotrebiteľa, keď podľa názoru OS Martin ani rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 nevylučuje a teda nebráni ani čl. 23 Smernice 2008/48, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, sa táto zmluva bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

6. Proti časti rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorej súd vo zvyšku žalobu zamietol a v časti o náhrade trov konania, podal žalobca odvolanie s odôvodnením, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Poukazoval na VOP a sadzobník, pokiaľ ide o účtovanie poplatkov, že dojednanie úroku za nepovolené prečerpanie vyplýva z VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy. Žiadal zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie, vyhovieť žalobe a žalobcovi priznať náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v uplatnenej výške.

7. Žalovaná strana sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

8. Krajský súd v Žiline rozsudok OS Martin zo dňa 7.12.2016, č.k. 18C/18/2016-79, v odvolaní napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, v časti výroku nenapadnutého odvolaní ponechal nedotknutý. Žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj odôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukázal.

9. Pre zdôraznenie jeho správnosti odvolací súd ďalej konštatoval zhodne so súdom prvej inštancie nespornosť spotrebiteľskej zmluvy. Že žalobca si mohol účtovať poplatky za vedenie účtu, resp. iné poplatky, iba za predpokladu, že by boli zmluvnými stranami individuálne dojednané. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebol predložený žiadny listinný dôkaz, preukazujúci dojednanie o výške poplatkov, žalovanému nevznikla povinnosť platiť za vedenie osobného účtu žiadne poplatky. V spotrebiteľskom právnom vzťahu musia byť totiž poplatky uvedené priamo v zmluve, inak ich nemožno považovať za individuálne dojednané. K odvolaniu na VOP, resp. sadzobník poplatkov, poukázal na to, že vo všeobecnosti zmluvné ustanovenia vo vopred pripravovanej formulárovej zmluve, resp. v spleti VOP, ktoré navyše navodzujú skôr dojem obsahu nepodstatného charakteru, v tejto časti spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a preto nie sú pre spotrebiteľa záväzné, v konaní tak nebolo preukázané platné dojednanie vyššie označených poplatkov. Rovnako 28 % ročný úrok - žalobca nepreukázal platné individuálne dojednanie takéhoto úroku priamo v spotrebiteľskej zmluve, nepredložil žiadnu listinu, ktorá by bola podpísaná obidvoma zmluvnými stranami a z ktorej by bolo nepochybné, že sa so žalovaným dohodol o výške úroku v prípade nepovoleného prečerpania účtu.

Súd prvej inštancie mal preukázané, že absentuje jej povinná náležitosť v zmysle citovaných zákonov, čoho dôsledkom je záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. alebo § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Odvolací súd uviedol, že bezúročný a bezpoplatkový môže byť len ten úver, ktorý obsahuje platné úroky a poplatky, čo však v danom prípade nie je splnené.

Vzhľadom na skutočnosť, že súčasťou predmetných úverových zmlúv sú poplatky a úroky, ktoré ako celok predstavujú neakceptovateľné protiplnenie v celej ich výške, sú tieto neplatné, a preto ani niet priestoru sa zaoberať otázkou ich prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Práve z tohto dôvodu by bolo nadbytočné podrobne sa zaoberať rozsudkom Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., C-42/15, ECLI: EU:C:2016:842, v rámci ktorého sa Súdny dvor EÚ vysporiadáva s otázkou obligatórnych náležitostí zmlúv o úvere uzatváraných v súlade so Smernicou 2008/48, konkrétne s čl. 10 ods. 2 písm. h), a tiež s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úverov, keďže tento by mal relevanciu jedine v prípade, že by príslušné zmluvy o úvere mali platné poplatky a úroky. Odvolací súd len na okraj poznamenáva, že zo spomínaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ skutočne vyplýva, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50). V neposlednom rade si však musíme uvedomiť, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z.z.

10. Proti tomuto rozsudku KS v Žiline 5Co/156/2017 zo dňa 26.9.2017 podal žalobca dovolanie. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

11. V dovolaní žalobca uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch, preto napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 C.s.p.). Žalobca poskytol klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto zmluve a vo VOP, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky; to isté platí aj o výške splátky. Ak by mal text zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splácania, išlo by o neúmerne rozširovanie jej obsahu. Výšku, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých tieto údaje a povinnosť ich úhrady bola zrejma už v čase uzavretia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy; ostatné poplatky a ich výška, pri ktorých z ich povahy nebolo možné vopred stanoviť ich počet, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky klient využije, boli uvedené v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP a tým aj súčasťou zmluvy. Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, zmluva o spotrebiteľskom úvere neuvádzala, lebo tu nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Podľa zistení žalobcu, v súlade s ním prezentovanými právnymi názormi rozhodli aj viaceré krajské sudy SR a v prospech jeho argumentácie vyznieva aj rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a tiež nemusí (ak je uzavretá na dobu určitú), vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Povinnou náležitosťou zmluvy o úvere teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V súvislosti s bližším odôvodnením dovolania žalobkyňa upriamila pozornosť aj na „Informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov NB Slovenska z 18. apríla 2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Žalobca zastáva názor, podľa ktorého účelom a cieľom zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo zabezpečiť, aby spotrebiteľ bol informovaný v číselnom vyjadrení o tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. Z dôvodovej správy k § 9 ods. 2 tohto zákona vyplýva, že spotrebiteľ by mal byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný plniť v zmysle uzatváraanej zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli strany sporu, týmto požiadavkám vyhovuje. Navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výroku potvrdzujúcom rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, a spolu s ním tiež rozsudok súdu prvej inštancie v zodpovedajúcom výroku zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. NS SR Rozsudok KS v Žiline z 26. sept. 2017, sp. zn. 5 Co 156/2017, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. NS SR uviedol, že podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a príp. poradie, v ktorom sa budú

splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

14. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

15. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s., proti Kláre Bíróovej konštatoval, že:

17.1. článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok,

17.2 článok 10 ods. 2 písm. h/ stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia,

17.3. z článku 10 ods. 2 písm. i/ smernice a článku 10 ods. 3 smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky; pričom smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky,

17.4. pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti,

17.5. článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

16. Právny poriadok SR považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Uviedol citáciu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ a § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu o spotrebiteľských úveroch, kde v závere všeobecnej časti sa konštatuje, že predkladaným zákonom je smernica 2008/48/ES transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

18. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. O. i. uviedol, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) EÚ vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná

a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva EÚ transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozs. Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

20. Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že smernica 2008/48/ES bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 tejto smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov SR vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere (...) musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch, bolo transponovať smernicu 2008/48/ES v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

22. Z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici 2008/48/ES, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice.

23. V danom prípade z bodu 1.2. zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejماً výška úveru (2 000,- eur), druh a účel úveru, typ a výška úrokovej sadzby (fixná do splatnosti, 19,9% p. a.), výška poplatku za poskytnutie úveru (0,- eur) a za správu úverového účtu (1,99 eur/mesačne), výška anuitnej splátky (48,16 eur), termín splatnosti prvej anuitnej splátky (13. júna 2013), počet anuitných splátok (72), periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky (mesačne, v 13. deň kalendárneho mesiaca), splatnosť úveru (13. mája 2019), ako aj celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, t. j. súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom (3 610,80 eur). V zmysle bodu 3.4.2. a 3.4.4. zmluvy klient potvrdil, že mu banka poskytla informácie o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom a že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s jej súčasťami. V zmysle bodu 5.2. zmluvy je klient oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia.

25.1. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa OZ. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok.

25.2. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad

§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, t. z. určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej-ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚróskej únie vo veci C-42/15 zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

24. Vychádzajúc z účelu smernice 2008/48/ES, právnych záverov vyjadrených v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie, dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

25. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery dovolacieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15.

26. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky dovolateľky, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch), dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalobkyne je nielen prípustné, ale tiež dôvodné.

27. Podľa § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

28. Krajský súd v Žiline uznesením, č. k. 5Co/332/2018-180 zo dňa 26.3.2019 rozsudok OS Martin zo dňa 7.12.2016, č.k. 18C/18/2016-79, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

29. Odkázal na uznesenie NS SR zo dňa 26.9.2018, sp.zn. 4Cdo 65/2018, ktorým rozsudok KS v Žiline z 26.9.2017 sp.zn. 5Co/156/2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

30. KS ZA uviedol citáciu ust. § 455 CSP, právny názor NS SR (už uvedený v ods. 13 a nasl.) A keďže NS SR v tejto konkrétnej veci vyslovil jednoznačne iný právny názor na právne posúdenie veci než pôvodne vyslovil súd prvej inštancie ako aj odvolací súd, ktorý rozsudok prvej inštancie pôvodným rozsudkom odvolacieho súdu potvrdil, musel odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania, v súlade s § 385 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP, pričom súd prvej inštancie zhodne s odvolacím súdom, sú v ďalšom konaní viazané právnym názorom, ktorý vyslovil

dovolací súd. V rámci ďalšieho konania a nového rozhodnutia rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách pôvodného konania vrátane odvolacieho konania a o trovách dovolacieho konania.

31. OS Martin vykonal pojednávanie dňa 5.9.2019 v neprítomnosti strán sporu. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' podaním doručeným súdu 2.7.2019 (č.l. 198), predvolanie na pojednávanie pre žalovaného bolo doručované žalovanému v súlade s ust. § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, v súlade s § 111 ods. 3 CSP považoval predvolanie na pojednávanie pre žalovaného za doručené.

32. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, listinami doloženými do spisu a zistil: Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 13.5.2013 Úverovú zmluvu č. 48040. Podľa čl. I./1.2. výška úveru 2.000,- Eur; druh úveru: pôžička, bezúčelový úver; splatenie záväzkov klienta; úroková sadzba fixná 19,9 % ročne; výška poplatkov za správu úverového účtu 1,99 Eur mesačne; výška anuitnej splátky 48,16 Eur; termín splatnosti prvej anuitnej splátky 13.6.2013; počet anuitných splátok 72; periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne 13. deň kalendárneho mesiaca; splatnosť úveru 13.5.2019; spôsob splácania úveru - inkasom z osobného účtu v banke/príkazom na úhradu v prospech inkasného účtu, RPMN 24,22 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 18,86 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 3.610,80 Eur. Je uvedené č. úverového účtu a inkasného účtu.

33. Podľa čl. I./1.3, peňažné prostriedky z úveru banka poukáže na klientov určený účet, ktorý je uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru, resp. v potvrdeniach.

34. Podľa čl. II./2.3, klient je oprávnený požadovať od banky bezplatne a kedykoľvek počas trvania úverovej zmluvy výpis z úverového účtu formou amortizačnej tabuľky.

35. Podľa čl. IV./4.2. a 4.2.1., ak klient poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania v zmysle predchádzajúceho bodu 4.1. alebo nespláca riadne a včas iný úver alebo pôžičku poskytnutú bankou, banka je oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a VOP.

36. Anuitná splátka podľa všeobecných obchodných podmienok (č.l. 13) je rovnomerná splátka úveru zahŕňajúca splácanie príslušnej časti istiny i úroku mesačne vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve. Prvá anuitná splátka úveru bude vykonaná v termíne uvedenom v úverovej zmluve.

37. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru, podpísaným žiadateľom dňa 13.5.2013, súd nezistil klientom určený účet v zmysle čl. I./1.3. zmluvy, na ktorý banka podľa uvedeného zmluvného dojednanja poukáže peňažné prostriedky z úveru. Podľa vyjadrenia poverenej pracovníčky žalobcu na pojednávaní 7.12.2016, tento účet mal byť zriadený následne ako osobný účet žiadateľa, poukázala na účet ako vyplýval z dokladu, ktorý doložila v súvislosti s čerpaním úveru, kde je uvedený účet 1710087002/5600 (totožný s č. inkasného účtu), ako účet klienta, automatické čerpanie, celkom čerpaná suma 2.000,- Eur.

38. Na pojednávaní dňa 7.12.2016 bola predložená amortizačná tabuľka k úverovej zmluve, spolu dva listy, kde sú rozpísané splátky od 1-72 s uvedením dátumu splátky, zostatok pred splátkou, anuita 1, , splátka istiny, splátka úroku a zostatok po splátke. Poverená pracovníčka žalobcu na pojednávaní vypovedala, že táto amortizačná tabuľka bola žalovanému poskytnutá pred podpisom zmluvy. Z obsahu žaloby ako aj všeobecných obchodných podmienok súd nezistil, že bola neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

39. V písomnom vyjadrení zo dňa 30.11.2016 žalobca špecifikoval žalovanú istinu a úrok z omeškania. Súčasne uviedol, že v časti 60,- Eur, ktorá predstavuje poplatky za upomienky a zaslanie výzvy, spolu 60,- Eur, berie žalobu späť a žiada, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Na pojednávaní dňa 7.12.2016 poverená pracovníčka žalobcu uviedla, že na toto podanie súd nemá prihliadať s ohľadom na skutočnosť, že žalobca sumu 60,- Eur v žalobe ani neuplatnil, čo výslovne vyplýva z obsahu žaloby. Pretože suma 60,- Eur, ktorej sa späťvzatie týka, sa viaže na nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky a výzvy, ktorý nie je uplatnený, považuje tento procesný návrh za bezpredmetný.

40. Súd úkon späťvzatia žaloby v časti neuplatneného nároku vyhodnotil ako nulitný úkon, o čiastočnom zastavení konania o nároku, o ktorom sa nekoná, preto nebolo možné rozhodnúť; na tento nulitný právny

úkon žalobcu v podaní zo dňa 30.11.2016 súd neprihliadal, nakoľko v predmetnom spore absentuje nárok pre vydanie rozhodnutia o čiastočnom zastavení, ako je tento nárok špecifikovaný v podaní zo dňa 30.11.2016.

41. Žalobca v podaní zo dňa 30.11.2016 ďalej rozoberal problematiku náležitosti zmluvy vo vzťahu k náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch (výška, počet a termíny splátok, istiny a úrokov), že tieto sú uvedené v samotnom texte zmluvy nasledovne: výška anuitnej splátky s uvedením sumy, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 13.6.2013, počet anuitných splátok 72, s periodicitou a termínom splatnosti anuitnej splátky mesačne v 13. deň kalendárneho mesiaca. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že počet a termíny splátok, istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky s tým, že banka kedykoľvek bezplatne počas celej doby trvania zmluvy poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie, istiny a úrokov, vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Anuitná splátka zostala počas celej doby splácania rovnaká, skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku, výška anuitnej splátky sa nemení, plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak, na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa splácaný úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. Podľa žalobcu by neprispelo k jednoduchosti a zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie, ak by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, keď výška, počet a termíny splátok a iných poplatkov sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Poukázal tiež na čl. 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice rady 87/102/EHS v spojení s čl. 3 písm. m/ tejto smernice, že v spojení s týmto článkom tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Tiež na čl. 10 ods. 2 písm. h/ a písm. í/ s výkladom, že zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, pričom tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Podľa žalobcu teda povinnou náležitosťou úverovej zmluvy nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na čas pripadajúcu na istinu, úroky a iné poplatky a zároveň štát nemôže ani zákonom upraviť povinnosť pre veriteľov takýto presný rozpis v zmluve uvádzať. Uviedla čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48, že sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

42. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a doplnenie niektorých zákonov (Zákon o spotrebiteľských úveroch) účinného v čase podpísania Zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

43. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe, alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

44. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkový výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatnenie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie vo všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítať na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho spracovania

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platný ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzavretých do 15-tich kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

45. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1;

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

46. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

47. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

48. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

49. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

50. Podľa § 52a ods. 1 OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

51. Podľa § 52a ods. 2 OZ, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v ods. 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv a to s obdobnými právnymi účinkami.

52. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

53. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

54. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

55. Podľa § 53 ods. 4 OZ, zákon uvádza, ktoré podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa najmä považujú za neprijateľné podmienky pod písmenom a) až r). Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva (použitím slova najmä), že za neprijateľné zmluvné podmienky sa okrem podmienok uvedených v § 53 ods. 4 považujú aj iné podmienky, ak spĺňajú kritéria ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

56. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

57. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

58. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Rady 2008/48/ES“), zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia; písm. i/ v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis účtu vo forme amortizačnej tabuľky a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

59. Podľa čl. 23 Smernice 2008/48, členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmu všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

60. Podľa čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, kt. sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

61. Podľa rozsudku Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Súdny dvor rozhodol:

Čl. 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m/ tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle že;

- zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti v čl. 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči;
- nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48, a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy v čl. 10 ods. 2 tejto smernice.

Čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

Čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

Bod 4. čl. 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

62. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že strany sporu uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 13.5.2013 (č.l. 6), ktorá sa spravuje režimom právnej úpravy podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase podpísania zmluvy, ktorý upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu cenových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§ 1 ods. 1).

63. Nesporne podľa Zmluvy o úvere, ktorú strany sporu uzatvorili, boli poskytnuté finančné prostriedky vo forme spotrebiteľského úveru. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

64. Zmluva o spotrebiteľskom úvere mala zákonom predpísanú písomnú formu v zmysle ust. § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Túto súd súčasne vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, z ktorého dôvodu na tento zmluvný vzťah bolo dôvodné aplikovať aj právnu úpravu ust. § 52 a nasl. OZ a zákona o ochrane spotrebiteľa. V zmysle ust. § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Zmluvnými stranami boli na jednej strane žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ (§ 2 písm. a/ Zákona č. 250/20071 Z.z. o ochrane spotrebiteľa), žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného dôvodu je táto zmluva regulovaná osobitnou právnu úpravou Zákona o spotrebiteľských úveroch, Zákona o ochrane spotrebiteľa a tiež ochrannými ustanoveniami OZ, keďže ide o vzťah medzi dodávateľom - predávajúcim a spotrebiteľom.

65. Napriek skutočnosti, že zmluvy o úvere sú upravené v ust. § 497 a nasl. OBZ a v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) OBZ účinného ku dňu podpísania Zmluvy o úvere sú absolútnym obchodnom, nemožno opomenúť fakt, že súčasne ide aj o zmluvu majúcu charakter zmluvy spotrebiteľskej a preto normy obchodného práva sú pre právne vzťahy zo spotrebiteľských zmlúv použiteľné len vtedy, ak neodporujú právnej úprave, majúcej z dôvodu povahy prednosť, teda ak neodporujú právnej úprave spotrebiteľských vzťahov.

66. Pri posudzovaní sporných skutočností, ktoré boli predmetom odvolania žalobcu proti rozsudku OS MT č.k. 18C/18/2016-79 zo dňa 7.12.2016, predovšetkým vo vzťahu k náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2, písm. f/ a k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, súd v súlade s ust. § 455 CSP je OS Martin viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, zo dňa 26.septembra 2018, sp.zn. 4Cdo 65/2018), z ktorého aj vychádzal.

67. OS MT v rozsudku, č.k. 18C/18/2016-79 zo dňa 7.12.2016, aplikoval ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej nároky boli v tomto spore uplatnené, neobsahuje náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g/ a k/. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch bolo teda aplikované nielen pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k/, ale aj z dôvodu absencie náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g/, podľa ktorého, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, použitím spojky „a“, ide teda o dve rovnocenné náležitosti, a to 1/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a 2/ podmienky upravujúce jeho čerpanie. V odseku 42 zrušeného rozsudku OS Martin uviedol, že z obsahu zmluvy o úvere neboli dostatočne zistené podmienky upravujúce jeho čerpanie. Aj keď v zátvorke je uvedené ust. § 9 ods. 2 písm. f/, súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia je nesporné, že išlo o chybu v písaní, nakoľko je zrejmé, že pod písm. f/, je náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z ďalšieho obsahu predmetného odseku odôvodnenia zrušeného rozsudku OS - odsek 42, vyplýva, že dôvodom aplikácie ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch je chýbajúca náležitosť zmluvy v zmysle písm. g/ § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to podmienky upravujúce čerpanie úveru. Ako ďalej vyplýva, súd vyhodnotil dohodnuté podmienky upravujúce čerpanie úveru v čl. 1/1.3. za zmätočné tak pre spotrebiteľa, ako aj každú tretiu osobu, nakoľko podľa názoru súdu už v zrušenom rozsudku, bolo rozhodné, aby v čase podpísania zmluvy boli dostatočne zrejmé podmienky upravujúce

čerpanie úveru v zmysle právnej úpravy ust. § 9 ods. 2 písm. g/ (čo už súd správne uviedol) Zákona o spotrebiteľských úveroch, majúc za to, že túto zmätočnosť spôsobuje práve dojednanie v čl. 1./1.3. a teda, že peňažné prostriedky z úveru banka poukáže na klientom určený účet, ktorý je uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru, resp. v potvrdeniach a tento účet v žiadosti o poskytnutie úveru absentuje, čo vyvoláva pochybnosti o podmienkach čerpania úveru, s uvedením znova správnej úpravy podľa § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch pri vzniku zmluvy o úvere.

68. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že žalobca sa zameriava len na odvolací dôvod podľa § 363 ods. 1 písm. h/ CSP, t. j. že rozhodnutie OS vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k výške, počtu a termíny splátok istiny a úrokov, t. j., aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch okresným súdom a v tejto súvislosti ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. V odvolaní žalobca nenamietal nesprávne právne posúdenie veci v súvislosti s absenciou náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pre ktorú absenciu aj tohto zákonného ustanovenia súd vyhodnotil spotrebiteľskú zmluvu podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, že tento úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

69. Vo vzťahu k aplikáciu zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch pre absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g/ uvedeného zákona nebol vyslovený právny názor tak v uznesení NS SR sp.zn. 4Cdo 65/2018 zo dňa 26.9.2018, ani v uznesení KS ZA, ktorým KS ZA rozsudok OS MT, č.k. 18C/18/2016-79 zo dňa 7.12.2016, zrušil a vec vrátil OS na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. KS ZA uviedol zásadný právny názor dovolacieho súdu. OS MT ako súd prvej inštancie potom v súlade s § 455 CSP bol viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (NS SR) a tento rešpektoval v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. Z právneho názoru dovolacieho súdu vyplýva, (viď ods. 23), že v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom sporu, z bodu 1.2 zmluvy je zrejma výška úveru (2.000,- Eur), druh a účel úveru, typ a výška úrokovej sadzby (fixná do splatnosti 19,9 % p.a.), výška poplatku za poskytnutie úveru (0,- Eur) a za správu úverového účtu (1,99 Eur/mesačne), výška anuitnej splátky (48,16 Eur), termín splatnosti prvej anuitnej splátky (13.júna 2013), počet anuitných splátok (72), periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky (mesačne, v 13.deň kalendárneho mesiaca), splatnosť úveru (13.mája 2019) ako aj celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, tj. súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom (3.610,80 Eur). V zmysle bodu 3.4.2. a 3.4.4. zmluvy klient potvrdil, že mu banka poskytla informácia o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom a že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s jej súčasťami. V zmysle bodu 5.2. zmluvy je klient oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Tiež ďalej odvolací súd v bode 25.1. uviedol, že v predmetom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa OZ. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok. Právne stanovisko k ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré uviedol NS SR, OS MT v plnom rozsahu rešpektoval, bol týmto právnym názorom dovolacieho súdu viazaný a z neho vychádzal.

70. NS SR v odseku 28 odôvodnenia rozsudku uvádza opodstatnenosť námietky dovolateľky, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom posúdení otázky splnenia náležitosti zmluvy vyplývajúcej z § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný, a vo vzťahu k tejto dovolacej námietke uviedol, že dovolanie žalobkyne bolo dôvodné. Súd v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1. Výkladom uvedeného zákonného ustanovenia súd dospel k záveru, že na vyhodnotenie, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, postačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje len jednu z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, čo je daný prípad; tiež písm. r/ a y/ a § 10 ods. 1. Predmetná zmluva o úvere neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g/, neobsahovala podmienky upravujúce jeho čerpanie. V čl. 1./1.3. sa uvádza, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že peňažné prostriedky z úveru banka poukáže na klientom určený účet, ktorý je uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru, resp. v potvrdeniach. Vykonaným dokazovaním súd nemal preukázaný určený účet pri vzniku zmluvy, na ktorý banka poukáže finančné prostriedky z úveru. V žiadosti o úver (č.l. 78), ktorú podpísal žiadateľ dňa 13.5.2013, takýto údaj chýba. V kolónke „účet pre vyplatenie úveru“ nie je uvedený žiadny účet. Bez uvedenia tohto účtu v predmetnej žiadosti, hoci zmluvné dojednanie v čl. 1./1.3. zmluvy o úvere

na uvedenú žiadosť odkazuje, potom bolo dôvodné vyhodnotiť, že zmluvné strany pri vzniku zmluvy nedohodli podmienky upravujúce čerpanie úveru, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Lebo bolo rozhodné, aby v čase podpísania zmluvy boli dohodnuté dostatočne zrejme podmienky upravujúce čerpanie úveru v zmysle právnej úpravy, § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, v písomnej forme. Žalobca ku dňu rozhodovania súdu toto nepreukázal, ani, že žalovaným bol určený účet v potvrdeniach, na ktoré tiež odkazuje dohoda strán v čl. I./1.3, keď ani nie je z uvedeného zmluvného dojednaní (čl. I./1.3) dostatočne určité, v akých potvrdeniach. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na odôvodnenie rozhodnutia NS SR, že ani podľa NS SR v časti, kde uvádza, aké náležitosti boli zrejme v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednané (viď odsek 23), neuvádza zrejmosť dohody ohľadne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

71. Zo zmluvy o úvere a dokladu o čerpaní mal súd preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- Eur, žalovaný nezaplatil ani jednu splátku na predmetný úver. Túto skutočnosť súd v konaní nemal rozporovanú. S ohľadom na prijatý právny záver a pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. g/, § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z., je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi len skutočne čerpanú sumu 2.000,- Eur. Súd zamietol nárok na zaplatenie zmluvne dohodnutého úroku za úver a poplatku za správu úveru 1,99 Eur/mesiac.

72. Vo vzťahu k zosplateniu úveru súd poukazuje na list žalobcu - výzva k splateniu celého úveru zo dňa 13.9.2013 (č.l. 4), pri aplikácii ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ. Žalovaná sa dostala do omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1 prvá veta OZ. Žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 NV SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ (výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu). Uplatnená sadzba úroku z omeškania 5 % ročne nebola v rozpore s uvedenými zákonnými ustanoveniami.

73. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspech vo veci, v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

74. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

75. Žalobca, ktorý mal úspech pomerný, vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie sumy 2.164,24 Eur (2.000,- + 162,52 + 1,82 Eur) mal úspech v rozsahu 2.001,82 Eur (2.000,- Eur + 1,82 Eur), úspech žalobcu predstavuje 92 % ku 8 %, čo v konečnom dôsledku znamená právo žalobcu na náhradu jeho účelne vynaložených trov v pomere 84 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.